

متن پرسش

با عرض سلام و تبریک اعیاد گذشته خدمت استاد: (۱) در مباحث معرفت النفس که با علم حضوری به کمال می رسد طهارت و صیقل زدن قلب و جهاد با نفس چه جایگاهی دارد؟ (۲) حضرات معصومین سلام اله علیهم عالم الغیب بودند یا به تعبیر قرآن علم غیب منحصر در ید الهی است؟ و اگر معصومین علیهم السلام فاقد علم غیب هستند پس اطلاع حضرات بر آینده چه وجهی دارد؟ با تشکر فراوان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- پس از نظر به نفس از طریق مباحثی مثل ده نکته در معرفت نفس، از آن به بعد تنها با تزکیه است که انسان می تواند به حقیقت خود نزدیک شود ۲- علم غیب منحصر در ید و قدرت حضرت حق است، حضرت حق آن اندازه که جهت هدایت انسان ها لازم است، به پیامبران و ائمه «علیهم السلام» می دهد. خداوند در سوره جن فرمود: «عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا (۲۶) إِلَّا مَن ارْتَضَىٰ مِّن رَّسُولٍ (۲۷) . موفق باشید